

**23 Μαΐου 2006 ο Σμηναγός Κώστας Ηλιάκης απών
έπεσε Υπέρ Πατρίδος.**

Συμπληρώνονται εφέτος δεκαπέντε έτη μετά τον ηρωικό του θάνατο.

Γράφει

Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος

Βιογραφικό Σημείωμα

Ο Κώστας Ηλιάκης γεννήθηκε στα Χανιά στις 15 Αυγούστου 1970.

Ήταν ο τέταρτος γιος του Ιωάννη και της Ειρήνης Ηλιάκη.

Μαθήτευσε στα δημόσια σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων. Σεμνός, χαμηλών τόνων αλλά παράλληλα μεθοδικός και ψυχραιμος κάτω από οιασδήποτε συνθήκες, έχοντας από την νεαρή του ηλικία αγάπη για το αεροπλάνο, πετυχαίνει το 1989 την είσοδο του στην Σχολή Ικάρων την οποία είχε μόνη επιλογή στο Μηχανογραφικό για την συμμετοχή στις Πανελλήνιες εξετάσεις.

Επιμελής Ίκαρος, ορκίζεται Ανθυποσμηναγός το καλοκαίρι του 1993 και τοποθετείται στην 120 Πτέρυγα Εκπαίδευσης Αέρος για να ολοκληρωθεί η πτητική του εκπαίδευση με αεροσκάφη T2. Κατόπιν τοποθετήθηκε στην 115 ΠΜ, 340 Μοίρα Βομβαρδισμού στα αεροσκάφη A-7 Corsair.

Στην διάρκεια αυτών των ετών φοιτά σε διάφορα Σχολεία της ΠΑ, όπως το σχολείο Όπλων και Τακτικής, αποφοίτησε το Πρόγραμμα Τακτικής Ηγεσίας και λόγω του υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης του διακρινόταν σε όλα τα είδη αποστολών.

Αυτά σε συνδυασμό με τις ικανότητες και την ευσυνειδησία του τον καθιστούν έναν από τους ποιο ικανούς επαγγελματίες στον χώρο του και έτσι επιλέχθηκε το 2002, να αποτελέσει μέρος του πυρήνα των 10 Ιπταμένων οι οποίοι στάλ-

θηκαν για εκπαίδευση στα νέα F-16 Block 52+ στις ΗΠΑ. Ολοκληρώνει την εκπαίδευση και επιστρέφει στην Ελλάδα, στην 347 Μοίρα στην Αγχίαλο μέχρι να έλθουν τα νέα Αεροπλάνα στην 115 ΠΜ.

Μετά από 8 μήνες, τον Ιούνιο του 2003 παίρνει μετάθεση για την 340 Μοίρα, την αγαπημένη του «Αλεπού», όπου αποκτά επιπλέον εμπειρία στην αναχαιτίση με τα νέα F-16 Block 52+, συμμετέχει στον σχεδιασμό και εκτέλεση Επιχειρήσεων την νύκτα και είναι παράλληλα εκπαιδευτής αέρος.

Όμως οι αεροπόροι μας δεν δημιουργούν συνθήκες κρίσεων και πολέμου σε ασκήσεις επί χάρτου και στα διάφορα παιδιά ασκήσεων, όπως προβλέπεται στα πλαίσια εκπαίδευσης και ετοιμότητας, και εφαρμόζει ο Στρατός Ξηράς, αλλά καθημερινώς ζούνε σε πραγματικές συνθήκες πολέμου με τις αναχαιτίσεις αεροσκαφών της γείτονος χώρας, την Τουρκία, η οποία παραβιάζει συνεχώς τον Εθνικό μας εναέριο χώρο.

Έτσι λοιπόν λίγο πριν την μία το μεσημέρι της **23ης Μαΐου του 2006** δύο ελληνικά F-16 απογειώνονταν από την βάση της Σούδας με αποστολή την αναγνώριση έξι τουρκικών μαχητικών αεροσκαφών που είχαν εισβάλλει στο FIR Αθηνών και κατευθύνονταν προς την Κρήτη.

Τα τουρκικά αεροσκάφη χωρίζονταν σε δύο σχηματισμούς των τριών και κατευθύνονταν προς την περιοχή που βρίσκονταν οι συστοιχίες των αντιαεροπορικών S-300 τα οποία ήθελαν να φωτογραφίσουν.

Τα ελληνικά μαχητικά αποκτούν οπτική επαφή με τον εχθρό. Ο τουρκικός σχηματισμός αεροσκαφών, αποτελείται από:

- Ένα αεροσκάφος τακτικής αναγνώρισης RF-4E Phantom II της 113 Μοίρας “Isik” (“Φως”) που εδρεύει στην 1η Βάση Αεριοθουμένων (1st AJU) στο Εσκισεχίρ
- Δύο μαχητικά F16C της 192 Μοίρας με κωδικό κλήσης “Karlan” (“Τίγρης”) της 9ης Βάσης Αεριοθουμένων (9th AJU) που εδρεύει στην αεροπορική βάση Μπαλικεσίρ.

Ο τουρκικός σχηματισμός είχε απογειωθεί από το αεροδρόμιο Νταλαμάν, κοντά στην Αλικαρνασσό. Τα ραντάρ της Κρήτης είχαν από την προηγούμενη εντοπίσει τη μεταστάθμευση των συγκεκριμένων τουρκικών αεροσκαφών στην αεροπορική βάση απέναντι από τη Ρόδο.

Σκοπός της συγκεκριμένης αποστολής, ήταν η αεροφωτογράφιση της ανατολικής Κρήτης, όπου και είναι αναπτυγμένο το αντιαεροπορικό σύστημα S300 PMU1. Η διαδικασία αυτή επαναλαμβανόταν από την τουρκική πολεμική αεροπορία σε μηνιαία βάση.

Την ίδια χρονική στιγμή, σε απόσταση 10,5 ν.μ. βορειοανατολικά του Αιγαίου επιχειρούσε η τουρκική φρεγάτα F250 Muavenet τύπου Knox, η οποία διέθετε και ελικόπτερο τύπου AB-212.

Στις 12.40 σε απόσταση 8 ν.μ. ανατολικά της Καρπάθου, σε ύψος 27.000 ποδών και εντός του ελληνικού εναέριου χώρου, ο Σμηναγός Ηλιάκης διαπιστώνει πως το αεροφωτογραφικό ακολουθείται σε απόσταση 7ν.μ. από δύο οπλισμένα μαχητικά.

Το 3ο Κέντρο Ελέγχου Περιοχής δίνει εντολή στον Ηλιάκη να προσεγγίσει, προκειμένου να διαπιστωθεί το είδος του ατρακτιδίου αναγνώρισης, το οποίο φέρει το αεροφωτογραφικό RF-4E.

Αυτό πράττει ο Έλληνας πιλότος, γεγονός που αναγκάζει τους Τούρκους να προβούν σε επικίνδυνους ελιγμούς.

Ένα εκ των δύο τουρκικών μαχητικών εγκαταλείπει τον σχηματισμό. Το τουρκικό F16 με χειριστή τον Halil Ibrahim Ozdemir έρχεται πίσω από τον Ηλιάκη και τον εγκλωβίζει, ενώ το έτερο ελληνικό F16, παίρνει θέση πίσω από τον Τούρκο.

Ο Τούρκος πιλότος καλεί τον Ηλιάκη να απομακρυνθεί, ο Έλληνας Σμηναγός όμως αρνείται. Ο Τούρκος πιλότος μιλά συνθηματικά με τους δύο συμπατριώτες του και εξαπολύει πύραυλο AIM-9 Sidewinder ενώ και τα τρία τουρκικά αεροσκάφη σκορπίζουν προς διαφορετικές κατευθύνσεις.

Ο πύραυλος πλήττει το αεροσκάφος του Ηλιάκη, το οποίο και εκρήγνυται. Ο Υποσμηναγός Κολτσικόγλου εξαπολύει πύραυλο κατά του τουρκικού μαχητικού που έχει πλήξει τον Ηλιάκη, πύραυλος που βρίσκει το ακροπτερύγιο του τουρκικού F16, καταρρίπτοντάς το.

Παρά ταύτα, ο ελιγμός του τούρκου πιλότου, του έχει δώσει τα απαραίτητα δευτερόλεπτα ώστε να προλάβει να εγκαταλείψει το αεροσκάφος του, χρησιμοποιώντας το αυτόματο σύστημα εκτίναξης.

Για περίπου 30 λεπτά Ελλάδα και Τουρκία βρίσκονταν στα πρόθυρα της σύρραξης.

Στο ΓΕΕΘΑ, στο Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας, στην 1η Στρατιά, στο Αρχηγείο Τακτικής Αεροπορίας, στο Λιμενικό Σώμα και στην ανώτατη Στρατιωτική Διοίκηση Εσωτερικού και Νήσων είχε ηχήσει κόκκινος συναγερμός.

Δεκάδες ελληνικά μαχητικά απογειώθηκαν από τις βάσεις τους. Η φρεγάτα "Λήμνος", οι κανονιοφόροι "Πολεμιστής", "Αρματωλός" και το υδρογραφικό "Πυθέας" έπλευσαν με την μεγίστη ταχύτητα προς την θαλάσσια περιοχή 21 μίλια νοτίως της Καρπάθου, κάτω από το σημείο που έγινε η αερομαχία.

Στις 14.47 τουρκικό ελικόπτερο παρέλαβε τον Τούρκο πιλότο. Οι προσπάθειες για τον εντοπισμό του αγνοούμενου Έλληνα πιλότου ήταν εντατικές.

Περίπου στις έξι το απόγευμα της ίδιας μέρας, το πλήρωμα της φρεγάτας "Λήμνος" εντόπισε την κάσκα, το PL και ένα Survival Kit που έφερε ελληνικές ενδείξεις. Ο σηναγός Ηλιάκης θεωρείται νεκρός.

Ο σηναγός ήταν πατέρας δύο παιδιών 1,5 και 5 χρονών αντίστοιχα.

Η τότε Κυβέρνηση Κων/νου Καραμανλή με υπουργό Εξωτερικών τη Ντόρα Μπακογιάννη, προβαίνει σε «βεβιασμένες» και τάχιστες επαφές με την τουρκική πλευρά, προκειμένου –προφανώς -να αποτρέψει την περαιτέρω κλιμάκωση της έντασης.

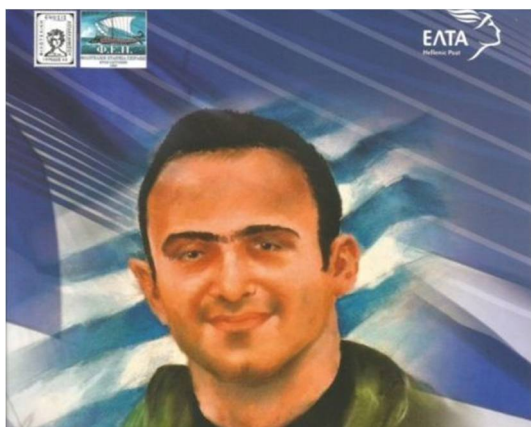
Η επίσημη εκδοχή της ελληνικής κυβέρνησης ήταν: Τα δύο αεροσκάφη (του Ηλιάκη και του Τούρκου δολοφόνου) συγκρούστηκαν ύστερα από λανθασμένο χειρισμό του Τούρκου πιλότου.

Αδιάφευστοι μάρτυρες της ιστορικής πραγματικότητας, ο πιλότος πολιτικού αεροσκάφους των αιγυπτιακών αερογραμμών, ο οποίος βρίσκεται στην περιοχή και αντιλαμβάνεται δύο εκρήξεις, μια ισχυρή πρώτη και μια μικρότερη δεύτερη.

Ακριβώς αυτά επιβεβαιώνει και ο υπό σημαία Παναμά καπετάνιος του φορτηγού πλοίου "Gas Century", ο οποίος πλέει στην περιοχή, με κατεύθυνση τον Πειραιά.

Το πλοίο αυτό είναι που θα περισυλλέξει τον σώο Τούρκο πιλότο. Μετά την τροπή των γεγονότων, το φορτηγό πλοίο αντί να πλεύσει προς Πειραιά, κινείται προς τη Μάλτα.

Είναι προφανές πως η ελληνική κυβέρνηση έκανε τα πάντα προκειμένου να εξαφανίσει τους μάρτυρες εκείνους οι οποίοι θα κατέρριπταν την επίσημη εκδοχή του ατυχήματος... για να αποφευχθεί, ίσως, ελληνοτουρκική σύγκρουση(;)

Στις 28 Δεκεμβρίου 2006, στην καθιερωμένη τελετή απονομής μεταλλίων και βραβείων από την Ακαδημία Αθηνών, του απονεμήθηκε το αργυρό μετάλλιο αρετής και αυτοθυσίας.

Στις 23 Μαΐου 2007 έγιναν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου προς τιμήν του, στο χώρο όπου έχασε τη ζωή του.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ!